

np12 evleri

np12 houses
İstanbul, 2005

Mimar
Architect

: Boğaçhan Dündaralp | ddrıp mimarlık ve tasarım hizmetleri

Peyzaj Mimarı: Akdere Peyzaj
Landscape Design

İşveren
Commissioned by

: Yapı Konut

Tasarım içeriğini iki temel soruya indirgedik: “Eldeki veriler içinden, kullanıcı belli olmayan ticari konut ile nasıl yüzleşmeli?” ve “İçinde yer alacağı bağlamın bir parçası olabilmesi için evler ‘yer’ ile nasıl bir ilişki kurmalı?”. İlk soruya cevap olarak; iç mekânlarını kullanıcının istediği gibi kuracağı, içeride hazırlanıp altyapı ve teknik kısma eklenerek oluşturulacak ve dışarıdan değiştirilmesi gerekmeyecek kabuk sistemi geliştirildi. 300 konut alternatifi içeren bir sistem tasarımı oluşturuldu. İkinci olarak, yapının içinde bulunduğu Nafiz Paşa Köşkü’nün bahçesinde ağaç kesilmeden yapı kabuğunun katmanlı olarak nasıl tasarlanabileceği araştırıldı. Seçilen malzemeler sayesinde, ağırdan hafife katmanlı bir strüktür özel bir tektonikle yapılaştırıldı.

İstanbul’un Altunizade semti 19. yüzyılın ikinci yarısında, geniş bahçeli yazlık av köşkleri ile gelişmeye başlamıştır. Günümüzde Boğaziçi Köprüsü’nün Anadolu yakası çıkışında konumlanması nedeniyle kentsel bir bağlantı noktası haline gelen semtte, bu köşkle- rin tescillenip ayakta kalabilenleri, kentsel doku içinde hâlâ seçilebilmektedir. Çamlıca eteklerinde inşa edilen NP12 Evleri, ismini aldığı Nafiz Paşa Konağı’nın günümüze ulaşan tarihi korusuna özenle yerleştirilen altıyapı blokundan oluşur. Tarihsel referansların belirgin olduğu bölgede, öykünmeci bir tavır yerine hümanist ve çevreci bir yaklaşımla korunun çok yıllık ağaçlarının izlerini koruyan, ağaç gövdelerinin tanımladığı boşluklarda kurulu bir yerleşke dokusu benimsenir. Yapıların koru içindeki açılanmaları, birbirleriyle ve doğayla kurdukları pozisyonel ilişkileri, kullanıcılar tarafından hemen algılanır.

“Ev” kavramının zihinlerde canlandırdığı ilk imge olan ortogonal kütle üzerinde üçgen beşik çatı, NP12 Evleri’nin mimari dilinin oluşmasında etkili olmuş gibidir. “İlk konut” olarak tanımlanan ve doğadaki işlevselliği taklit eden “ilkel kulübe” imgesinden güç alan yapılar, biri zemin, diğeri beşik çatı altında, toplam dört katlı bitişik nizam iki birimden oluşur. Bu imge, inşai mantık çerçevesinde parçalanır ve dışa doğru yeni katmanlar eklenir. Bu dış katmanlar, konutların yerle farklı ilişkiler kurmasını sağlar: Toprağa basan ahşap teraslar, üst katlarda süreğen balkonlar, bodrum katın gömük avlusu, camdan bir limonluk...

Yapım şirketinin kendi bünyesinde geliştirdiği teknoloji sayesinde, yapı kabuğu tümüyle taşıyıcı olduğu için konut içi mekânlar bölüntüsüz, net, temiz bırakılır. Konutun dış cephe yalıtımlarının yanı sıra mekanik-tesisat donatıları da aynı teknolojinin olanaklarıyla çözüldüğü için kolonların bölmediği iç mekânın netliğine, sıva-boya gerektirmeyen yapı malzemeleri de katkıda bulunur. NP12 Evleri, benimsediği yapısal ve mimari yaklaşımla, kullanıcısı belli olmayan konutlar için tasarımsal stratejiler geliştirmek konusunda ülkemizde öncül adımlardan birini atmıştır. Bir “zevk gösterisi” veya seçilen imgeler dağırının kişiye ve yere uyarlanması olan “dekorasyon etkinliği” için, mimari dili ve bütünlüğü bozmadan kullanıcılarına nötr bir zemin sunar. Yapı kabuğuna yüklenen işlevlerden sonra, çatıyla birlikte her yönden ışık alan ve her yöne farklı açılımlar yapan mekânlar, kullanıcıların tüm istek, beklenti, kanaat, güdü, kapris ve benzeri duygu durumlarına göre, müelliflerin sunduğu çok alternatifli mekân bölüntüleriyle biçimlendirilebilir. Kullanıcı bu olanaklar silsilesini dilerse kremalı pasta gibi katmanlaştırabilir, dilerse brüt malzemenin sakin diline teslim olur.

The content of the design was reduced to two basic questions: How to reconcile the design of the commercial residence with the unknown user and what relationship the houses should establish with their “location” to become a part of their context. As a response to the first question, an outer shell system was developed, which allows users to re-construct the interior space and the technical substructure without having to change the exterior, achieved via a system design that allows 300 variations. Second, the design process focused on how the buildings can be designed and positioned as a multi-layered shell within the garden of Nafiz Paşa Mansion without cutting down any of the existing trees. Using the selected materials, the multi-layered structure, with a range of massive to lightweight layers, has been constructed with a special understanding of tectonics.

During the second half of 19th century, the Altunizade district of Istanbul began to be developed with hunting mansions with wide gardens used especially during the summer. Due to its present position as an urban connection point at the Anatolian exit of the Bosphorus Bridge, the few mansions that have been registered for conservation and thus survived can still be spotted within the urban pattern. Constructed on the slopes of Çamlıca, NP12 Houses consists of six building blocks meticulously positioned within the historical grove of Nafiz Paşa Mansion, which the project is named after. Within this context, with explicit historical references rather than imitation, the designer adopts a humanistic and environmentally-friendly approach that conserves the traces of the aged tree pattern of the grove and positions the settlement at the voids defined by the tree trunks. The relative angles of the masses and the positional relationships they establish with each other and nature can instantly be perceived by users.

The most common typological imagery that is associated with the concept of “house”, the gable roof positioned on an orthogonal mass, seems to have been influential in the formation of the architectural language of NP12 houses. Inspired by the definition of the “First House” and powered by the imagery of the “Primitive Hut”, the blocks consist of two adjacent residential units, each with a total of four floors, one under the ground and the one under the gable roof. This imagery is fragmented in accordance with the constructional framework and new layers are added towards the outside. These exterior layers allow the houses to establish diverse relationships with the place: Wooden deck terraces that rest on the ground, uninterrupted balconies on the upper levels, a sunken courtyard for the basement floors, a glazed greenhouse...

With the potentialities of the building shell technology that the contractor company has developed, the building shell, which is load-bearing, provides clear and undivided complete spaces in the interiors. As the exterior insulation and the mechanical / electrical installations are resolved with the potentialities of the same system, the spatial clarity with no structural divisions is supported by the building materials, which do not require plaster and paint. With its structural and architectural approach, NP12 Houses has taken a pioneering step in developing design strategies for residences with unknown future users. Without destroying the architectural language and unity, they provide the user with a neutral ground for “decoration”, a “show of tastes” or the adaptation of a selected collection of images for a specific users and spaces. Besides the functionalized building shell, the interior spaces that receive daylight from the roof and open out in diverse directions can be formed with several alternatives of interior partitioning offered by the designers, based on the demands, expectations, convictions and motivations of the prospective inhabitants. The users are free to take advantage of this multitude of options: They can either use it to its full extent, in a multi-layered way like a cream cake, or surrender to the serene language of the exposed materials.

1		4
2	3	

